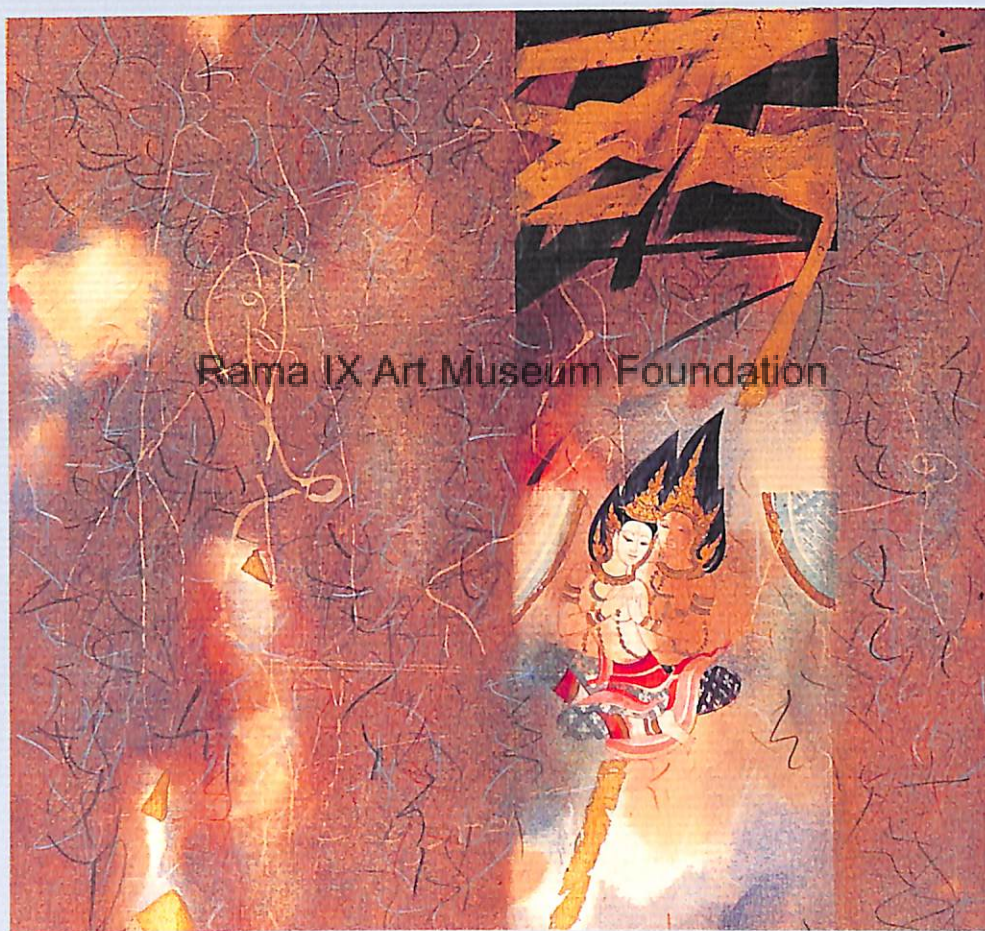

WATTANA WATTANAPUN

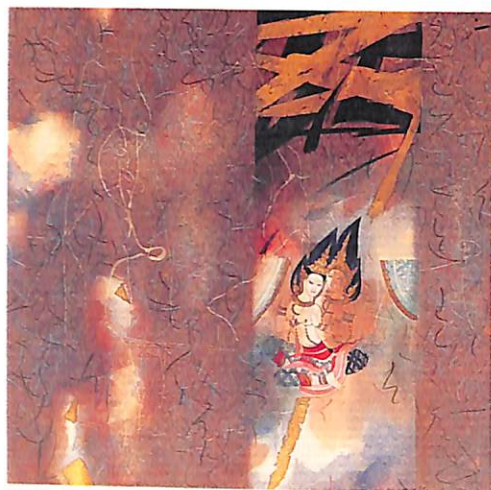
“ THE PASSAGE ”

PAINTINGS / MIXED MEDIA

APRIL 1-30, 1999

902-0584-C-1-1999
B-CPT-2-0265

FRONT COVER : DEVA-APSARA 1997
Oil, Gold Leaf on Paper, 50 X 50 cm.
ปกหน้า : เทพ-อัปสร 2540
สีน้ำมัน และทองคำเปลวบนกระดาษ 50 X 50 ซม.

BACK COVER : DOUBLE BLIND I 1998
Acrylic on Bamboo Blinds 158 X 160 cm.
ปกหลัง : สองน่านบังตา I 2541
สีผสม 158 X 160 ซม.

PUBLICATION : © 1999 SURAPON GALLERY
TEXT : © 1999 PROFESSOR MICHAEL C. HOWARD
TEXT IN THAI : © SIVARAK SIVAROM
ALL RIGHTS RESERVED
PHOTOGRAPHER : ANGELA SRISOMWONG WATHANA
GRAPHIC DESIGN : MARCH GROUP CO.,LTD

TOSHIBA

“ THE PASSAGE ”

by

WATTANA WATTANAPUN

SURAPON GALLERY

1st FLOOR TISCO TOWER,
48/3 NORTH SATHORN ROAD,
BANGKOK 10500, THAILAND
TEL. (66 2) 638-0033-4

FAX : (66 2) 638-0031

email : spongry @ samart.co.th

APRIL 1-30, 1999

PASSAGE THROUGH EAST AND WEST

of WATTANA WATTANAPUN

Thai art for much of this century has reflected the influence of modern Western culture as well as that of traditional Buddhist-inspired Thai culture. Thus, the students of contemporary Thai art, were taught not only about Western art, but were also urged to explore their cultural roots for inspiration. The result among contemporary Thai painters is a combination of some works that can clearly be seen as Western but with sign of Thai influence on the one hand and others that are more sincere in nature on the other hand. The work of Thai artist **Wattana Wattanapun** reflects this duality in particularly forceful and interesting manner. Having lived and worked both in North America and Thailand, he has produced essentially two types of work: one which is essentially Western, but which bears significant traces of the Thai origins of the artist, and the other which is strongly influenced by traditional Thai themes, styles, and materials, but which seeks to explore Thai culture within a global context. The present article surveys the development of Wattana's art and examines his most recent works they reflect this duality.

Early Western Influences

As an art student at Silpakorn University in the mid-1960s, like most of his fellow students, Wattana fell strongly under Western artistic influences. Thus, learned impressionist techniques and sought to employ them in Thai context. A Western style oil painting of Wat Po that he produced as a first year student won second prize in a university-wide competition.

As a student at Silpakorn, Wattana took the required course of studying and copying Thai mural paintings. At the time it was not a popular course. He and other students generally were far more interested in Western art and they considered the course to be tedious and boring. In fact, Wattana flunked the course and was forced to take

it again-something which today he reckons played a crucial role in developing his skill in drawing.

Western influence was strengthened when he went to study at the Rhode Island School of Design after graduating from Silpakorn in 1968. Wattana received his masters degree from the Rhode Island School of Design in 1976 and returned to Thailand. He came back to Thailand still strongly under the way of Western art, especially Cubism, but the dramatic political events of October 1976 served to awaken an interest in Thai cultural traditions within the context of a critique of current developments in Thai society.

Inspirations from Northern Thai Crafts

After Wattana returned to Thailand he took up a teaching position at Chiang Mai University and his art began to take a new direction that reflected his desire to link his work more closely with Thai culture and the problems he found facing contemporary Thai society. In a public address in the late 1970s he expressed his concern about the poor state of traditional arts in Thailand and remarked that "in many ways the sad state of traditional Thai art seems to reflect what is happening to Thai society as a whole - a blurring or even loss of cultural identity, cracks in the foundations, erosion of what was once precious and highly valued."

Born, raised, and educated in central Thailand, Wattana now found himself living in the more traditional setting of northern Thailand at a time when many of these traditions were coming under threat from mass tourism and other forces of modernization. He sought to immerse himself in this new cultural environment and set about in particular to better understand the handicraft traditions of northern Thai people. During 1977 and 1978 he conducted 13 months of research on bamboo weaving, pottery, wood carving, metal work, lacquer ware, textile weaving, and umbrella

making in northern Thailand. He found the production and artistic quality of these items generally in decline for economic and sociocultural reasons. Commercialization was resulting in people making items with less care and changes in peoples' lifestyles had resulted in many crafts disappearing.

His research on handicrafts came to influence Wattana's art. He turned away from oil painting and in early 1980 began collecting local handicraft materials-bamboo, clay, lacquer, yarns, and wood- and sought to use them to produce his own works. After moving back and forth between Thailand and the United States during the mid-1980s, his work in Thailand began to undergo a significant change. Rather than simply experimenting with local materials, he sought to make fine art painting with oil that was inspired by local handicrafts. An interesting transitional piece produced at this time was a 1986 bamboo screen painting named "Interior-Exterior"(reflecting the place where the screen normally hangs, between inside and outside), that employed traditional materials but in a very non-traditional manner. He also sought to convey a message through this work that gained him a reputation as a social critic.

In response to the government's promotion of mass tourism through its Visit Thailand Year campaign in 1988, Wattana produced an installation in 1989 and began a series of acrylic paintings inspired by traditional northern Thai textiles under the title: "Sun, Sand, Silk, and Sex." Inspired by local handicrafts, he sought to express a critical examination of the changes taking place in Thai society. In textile series, the beauty and harmony of textiles is contrasted with images of sexuality and money. In keeping with his interest in the handicrafts themselves, prior to beginning his textile series, he arranged for a hill tribe woman to come to his studio and teach him how to weave on a backstrap loom.

In 1992 Wattana began a second handicraft-inspired series employing handmade paper (and sometimes pieces of hill tribe fabric). Wattana had learned something about local handmade paper in the course of his handicraft re-

search when he had visited the umbrella making village of San Kampaeng, near Chiang Mai. Later, he had seen that there was considerable interest in handmade paper in the United States and he experimented making some himself. In 1992 he spent three weeks with the umbrella makers of San Kampaeng learning from them. With pulp he obtained from the village he began making paper at home. He took a great deal of time experimenting with colors, making dyes, mixing paper with other objects, and even branding the paper. He used the brands to expose hill tribe textiles underneath the handmade paper. He saw this as symbolic of the way that minorities are treated like animals and how these people suffer, of their degradation. He used nails for the brands since they were also associated with pain and hurt and the repetition of nail brands he likened to repeated pain.

North American Abstractions

Wattana returned to the United States in 1983 and spent much of the next couple of years there. Back in America his work began to depart from Thai influence. He began a series, called Transformation, that was syncretic in nature. It contained Western elements but was inspired by temple mural paintings, using fragments of pieces of what is left on the temple walls (washed away space), and Buddhism (in terms of imagery and the use of pieces of gold leaf). Wattana commented at the time that he came back to the United States having been influenced by recent developments in Thailand, but that in the United States he was having to adapt to a new environment as he sought to make a living as a full time artist in the American context. Thus, he and this series of paintings was transitional in a sense of leaving something and becoming something new.

Still working on his Transformation series and still in America, in 1984 he began a new series named "Internal Rhymes". Being away from Thai culture, Wattana saw that his paintings were changing in terms of technique, composition, and use of color. He saw motion in his work and thought that it was like writing poetry. He saw rhymes in the colors, shapes, and composition (and a tension or relationships between the images and colors). The lyrical quality of the

paintings recalled a type of Thai poetry with different rhymes known as sam phat nai (touch inside). This led to internal rhymes title of this series of paintings.

During his stays in the United Staes in the latter part of the 1980s Wattana also produced a number of abstract paintings that bore little evidence of Thai culture. Many of these works ended up being sold to commercial buyers-banks, hotels, restaurants, law firms, and so forth.

Recent Works

While spending most of his time in Chiang Mai over the past couple of years, from May to August 1996 Wattana was a visiting scholar at Simon Fraser University in Vancouver. During this visit he produced a new series of paintings that were very North American in character. Of this series, he notes that “being in the northwest it was undeniable to paint anything but the forces of nature-Canadian air, moutains, water, and so forth.” These paintings are done in abstract impressionism, employing bold forms and colors. They are sometimes melancholy, but are benignly expressive of the natural surroundings.

During his stay in Vancouver, Wattana also began writing a paper for a symposium on “Traditional T ai Arts in Centemporary Perspective to be held as part of the International T’ai Studies Conference in Chiang Mai in October 1996. In this paper, publisheed as “The Use of Traditional T’ai Images in Contemporary Thai Painting,” Wattana explores the interplay of internal and external influences on Thai painting. he argues that despite the massive impact of global culture on contemporary Thai art, the work of many Thai painters “continues to respond to internal influences in its selection of materials used, techniques employed, motifs, and themes.” While he does not say so in his paper, this piont certainly applies to much of Wattana’s own work.

Back in Chiang Mai Wattana returned to his search for ways to express his concerns about modern Thai society in a way that was contemporary and yet firmly grounded in Thai artistic traditions. New inspiration came slowly and in late 1997 he decided to work with bamboo

screens. Wattana had produced one screen painting in 1986 when first starting to produce works of fine art using local handicraft materials, but at the time had not continued with this medium. He produced his first two new screen paintings in early 1998. These works continue his interest in contemporary social issue in Thailand and impact of globalization, this time in the context of current economic crisis. Also relevant to this work is his concern with Thai traditions and the notion that Thais must decide what to keep and what to throw away.

The second of these paintings is called “Double Blind”. The piece has two layers of bamboo blinds or screens. Pieces of the front screens were pulled out to reveal parts of the rear screen. The front screen has images of flowers, textiles, parasols, and the flag of Thailand. The back screen has an enormous image of the face of a young girl who is screaming and crying. The images on each of the screens are supposed to have to contradictory meanings or two sides. Flowers can be used as an invitation and as an image of beauty, but in this painting they look like a wreath associated with death. Parasols have an exotic and attractive quality and can be used to protect from rain and sunshine, but they also are associated with rank, power, and influence (and their misuse in contemporary Thailand). The girl signifies innocence, fragility, purity of nature, and the need to be protected. The scream and crying signifies loss, unhappiness, and abuse (Wattana remarks that “unlike adults, kids never cry from happiness”). If the two screens were hung separately they would not necessarily have anything to do with one another. By placing them together, the artist seeks to unify the various themes-further emphasizing this with a large blue circle. Thus, as with earlier works, Wattana’s most recent paintings employ rich imagery and bold colors to provide a vivid critique of contemporary Thai society.

MICHAEL C. HOWARD

Professor of Anthropology, Simon Fraser University

Burnaby, British Columbia, Canada

May 1998

สองชั่วของความขัดแย้งในหนึ่งเดียว OXYMORON

ของ วัฒนะ วัฒนาพันธุ์

วัฒนะเดินทางไปกับการสร้างตัวตนของเขา ผลงานแต่ละชุดเกิดขึ้นอย่างมีเนื้อหาและอยู่ในเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับกาลและเทศะของสังคมนั้นๆเสมอ เขาไม่ต้องการจะบอกว่างานของเขาสะท้อนอะไรในเงื่อนไขแค่เขาเพียงอยากเล่าเรื่องราวของสังคม ลีลาชีวิต วิถีคิดของคนให้ผู้ฟัง เขาอยากเล่าเท่านั้น ผู้ที่จะฟังหรือไม่หรือคิดอะไรก็ได้ ...เนื้อหาจะมองเห็นถ้าผ่านการแสดงของลีลา ลายเส้น องค์ประกอบที่น่าสนใจ...ดูเนื้อหาแล้วคนดูจะมองเห็นตัวของเขาเอง...วัฒนะพูดอย่างนี้บ่อยครั้ง เขาอยากให้ผลงานศิลปะของเขาเป็นเพียงเวทีหนึ่งที่คนในสังคมนี้แสดงตัวตนออกมา

การค้นหาในงานศิลปะเป็นสิ่งที่ต้องเกิดอยู่เสมอ วัฒนะกล่าว...การรับอิทธิพลจากกระแสหลักของศิลปะประเพณีไทย มิใช่สิ่งที่จะค้นหาอัตลักษณ์ของศิลปินเท่านั้นหากแต่มันครอบคลุมถึงการดูดซับคุณค่าของศิลปะในกระแสน้อยอย่างลึกซึ้งด้วย วัฒนะบอกเล่าตัวตนของเขาผ่านผลงานศิลปะร่วมสมัยตามแนวทางของอาจารย์ศิลป์ พีระศรี สำนักศิลปากร ผ่านงานลอกเลียนจิตรกรรมฝาผนังวัดวิหารต่างๆ ซึ่งเขาคิดว่ามันน่าเบื่อมากแต่ความรู้สึกศิลปะไทยแขนงนี้ได้หยั่งรากลึกในตัวตนเขานับแต่นั้นมา

หลังจากจบมหาวิทยาลัยศิลปากร ค.ศ. 1968 วัฒนะไปศึกษาต่อที่ Rhode Island School of Design สหรัฐอเมริกา ที่นี่...รากแก้วของศิลปะตะวันตกถูกบ่มเพาะหยั่งลึกในตัวเขาอีก...

หลังเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 19 เขากลับสู่สังคมไทยพร้อมกับฐานความคิดใหม่ ที่เห็นถึงปัญหาของสังคม วัฒนธรรมหรือเรื่องราวของสังคมให้โลกได้รู้เห็น เขากลับมาสอนที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พร้อมกับมีผลงานสู่ผู้ชมในเรื่องราวที่เขาใส่ใจกับการสูญเสียทางวัฒนธรรมทั้งในเชิงคุณค่าและความหมายของสังคมไทย ผลงานที่เกิดภายใต้บริบทของความคิดและสังคมนำเสนอความไม่ต่อเนื่องของชีวิตที่เกี่ยวข้องกัน

ที่ภาคเหนือนี้ เขาศึกษาวิจัยวัฒนธรรมและศิลปะในรูปแบบอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นผ้าทอ แกะสลักไม้ จักสานเครื่องปั้นดินเผา เครื่องถมลงยา ทำร่ม ทำให้เขาเข้าใจคุณค่า ความงามและความหมายของศิลปะพื้นบ้านมากยิ่งขึ้น พร้อมกับความเจ็บปวดที่เขาเห็นว่าสิ่งเหล่านี้กำลังมีปัญหากับการพัฒนาแบบตะวันตกกับความเป็นเมือง ช่วงทศวรรษ 1980 วัฒนะได้สร้างตำนานชุดนี้ด้วยการละทิ้งสีสรรบน พื้นผ้า โดดๆ มาสู่การนำวัสดุพื้นบ้านไม่ว่าจะเป็นไม้ไผ่ ดอก ผ้าทอ มาวาด และจัดวาง งานชุดนี้ วัฒนะเรียกว่า “Interior-Exterior” นี่เป็นตำนานเริ่มต้นของสองชั่วของความขัดแย้งในหนึ่งเดียว บอกเล่างานวิพากษ์สังคมด้วยท่วงท่า non-tradition ผ่านเส้นดอก ไม้ไผ่ ใยผ้า

ช่วงปี 1983 วัฒนะ “กลับไป” ใช้ชีวิตที่สหรัฐอเมริกาและแคนาดาหลายปี หลังจากที่ได้ไปๆมาๆอยู่ระยะหนึ่ง ผลงานในช่วงนี้เขาเรียกว่าเป็นตำนานของการเปลี่ยนผ่าน “Transformation” จากมิติหนึ่งสู่อีกมิติหนึ่งผ่านการใช้องค์ประกอบแบบตะวันตกและลวดลายจิตรกรรมฝาผนังกับแผ่นทองคำเปลวลายเส้นทองซึ่งเป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ของความเชื่อพุทธลอยแก้วกว้างอยู่ในโลกกว้างอย่างโดดเด่น

ช่วงปี 1984 เขาเริ่มตำนานอีกชุดที่เผยแพร่ของการเปลี่ยนผ่านอย่างชัดเจน

คือชุด Internal Rhymes ที่บทกวีชีวิตร้อยเรียงผ่านลีลา ลายเส้นองค์ประกอบ เทคนิค ซึ่งได้มารวมอยู่ในสถานะที่มีทั้งความหวาน อ่อนโยน เสง ร่าเริง มีจังหวะสัมผัสแบบบทกวีไทยที่เรียกว่า “สัมผัสใน” touch inside” และความเป็นอื่นที่อยู่รอบๆ สังคมที่นั่น วัฒนะวิ่งไปมาระหว่างโลกของตัวเองกับโลกของคนอื่น จริงๆ เขาอยากเรียกมันว่า Peripheral Patches

เขา “กลับมา” ภาคเหนือของประเทศไทยช่วงหนึ่ง ปลาย 1989 วัฒนะวิพากษ์นโยบายการส่งเสริมการท่องเที่ยวของรัฐด้วยการนำเสนองานชุด “Sun, Sand, Silk, and Sex” ด้วยสีสรรบนพื้นผ้าที่เป็นลวดลายผ้าทอของภาคเหนือซึ่งมีความงดงามสอดประสานกันพร้อมไววเป็นภาพอีรอดิค และนำผ้าที่เขาทอเองจากการนำชาวเขามาสอนมาจัดองค์ประกอบของงานในบางชิ้นได้ร่วมผ้าทอพื้นงานนั้น ผู้หญิงไทยสร้างรายได้ให้กับสังคมมหาศาล

งานชุดวัสดุพื้นบ้านโดดเด่นอีกครั้งด้วยการนำกระดาศสามาใช้เป็นองค์ประกอบตำนาน เขาเรียนรู้การทำกระดาศสา จากชาวบ้านที่บ่อสร้าง สันกำแพง เสนอภาพตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ด้วยผ้าปักชนเผ่า กระดาศสารอยไหมฝั่งลึกของตะปูร้อน นานบนกระดาศสาที่อ่อนบาง เขารวดร่ากับสภาพที่ชนเผ่ากลายเป็นชนชายขอบที่ถูกเหยียดหยามเหยียดสัตว์...ตะปู รอยไหมลึก กระดาศสา ผ้าชนเผ่า คือเวทีของอารมณ์ของเขาต่อสังคม ขณะนั้น

ตำนานของวัฒนะยังไม่จบ แต่มันมีเรื่องราวของสังคม ผู้คน ตัวเขาเอง เขาบอกเสมอว่าเขาเขียนภาพมิใช่ภาพถ่าย ศิลปะมิใช่กระจกที่เพียงแค่สะท้อนภาพ ดังนั้น เขาจะแสดงภาพตัวแทนต่างๆ ที่เขาเห็นและรู้สึกที่ซับซ้อนเช่นกัน เป็นตำนานที่มีหลาย version มัน จะถูกเล่าอย่างไม่มีวันหมดและจบสิ้น เขาอยาก ให้ผู้ดูคุยกับเขาผ่านผลงาน แล้วหาตัวตนของเราไปพร้อมกัน

Double Blind ภาพเขียนบนพื้นมูลี่ 2 ชั้น แต่ละชั้นคือตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ชั้นแรกคือดอกไม้ ลายผ้า ดุง ร่มกระดาศสีทอง ชั้นสองคือหน้าเด็กน้อยที่กรีดร้องอย่างทุกข์สุดเสียง แต่เมื่อทั้งสองชั้นมาอยู่ด้วยกัน มันบอกเล่าความเป็นไปของสังคมในภูมิภาคนี้อย่างประจักษ์

และตำนานชุดล่าสุด วัฒนะเผยแพร่ของความเป็น OXYMORON ของเขาอย่างชัดเจนสีตรงข้ามกันกับลวดลายละเอียดอ่อนไหวบนลีลาการตะวัดแปร่งที่แข็งแกร่ง และการดุดกลืนกินของความเข้มแข็งกับความอ่อนโยน...นี่คือตัวตนของวัฒนะ

วัฒนะเดินทางไปพบผู้คนและวัฒนธรรมหลากหลายทั้งตะวันตก-ตะวันออก เป็นผลให้งาน อาจจะดูแตกต่างกันไปตามชุดของงาน แต่สิ่งที่มีคามสัมพันธ์ต่อเนื่องกันอยู่คือความรู้สึกและวิถีคิดในศิลปะของเขา

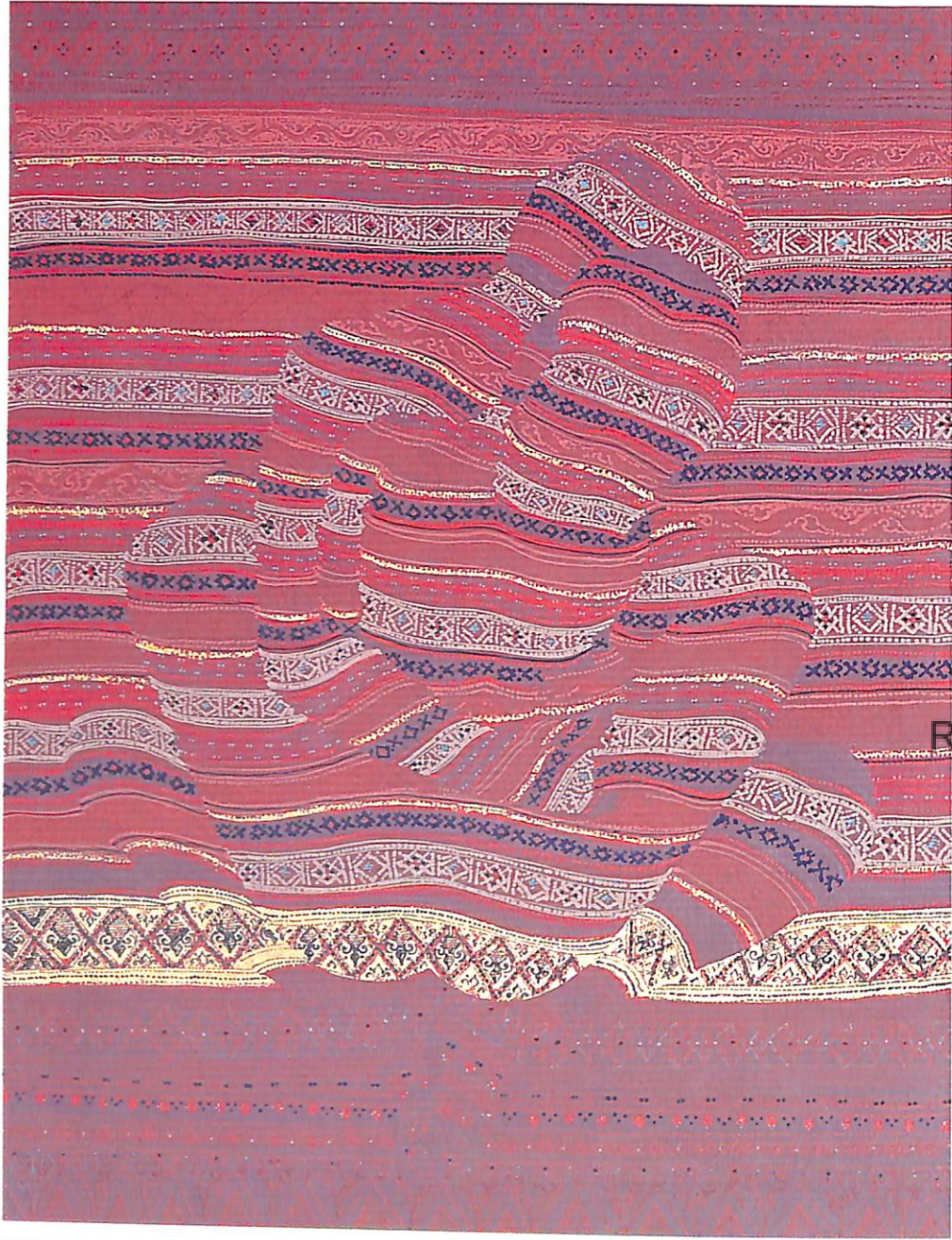
ถ้าตำนานเป็นเรื่องเล่าที่ไม่มีจบจบ วัฒนะก็สร้างตำนานชีวิตผ่านศิลปะได้อย่างน่าสนใจ...และไม่จบจบจนจบ เช่นกัน

สิ่งหนึ่งที่เป็นวัฒนะคือโลกของตัวเองที่เขาเข้าไปอยู่ในมุม โดมหนึ่ง โดยมีผลงานเป็นตัวแทนของมันๆ ด้วยท่าทีอ่อนโยนแต่แฝงไว้ด้วยการวิพากษ์อย่างรุนแรงในเนื้อหา

ศิริรักษ์ ศิวารมย์ : บอกเล่า

กุมภาพันธ์ 2542

PASSAGE THROUGH EAST

GOLD HEM 1989
Acrylic, Gold Leaf on Paper, 76 X 56 cm.

จกทอง 2532
สีอะคริลิก และทองคำเปลวบนกระดาษ 76 X 56 ซม.

INTERIOR-EXTERIOR 1989
Oil on Bamboo Blinds, 100 X 125 cm.

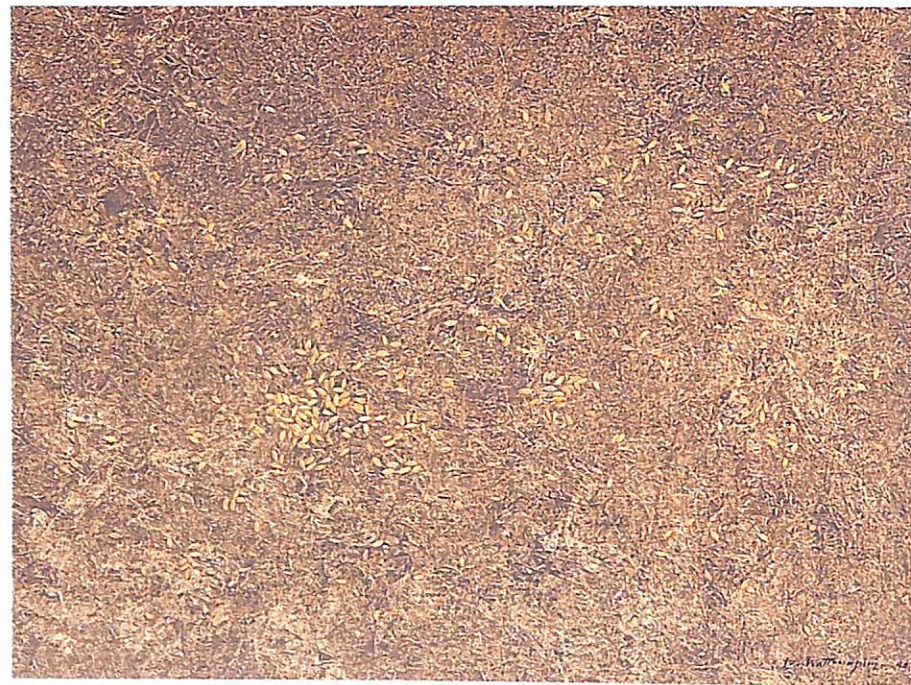
ภายใน-ภายนอก 2532
สีน้ำมันบนไม้ 100 X 125 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

RED HEM 1995
Acrylic on Paper, 56 X 76 cm.

จกด้า-จกแดง 2538
สีอะคริลิกบนกระดาษ 56 X 76 ซม.

PLANTING IN THE ROCK 1998
Acrylic on Paper, 56 X 76 cm.

หว่านข้าวในหิน 2541
สีอะคริลิกบนกระดาษ 56 X 76 ซม.

MAE KHONG:
HALF WAY TO LUANG PHRABANG 1998
Acrylic and Oil on Canvas, 92 X 117 cm.

ปากแบ่ง น้ำโขง 2541
สีอะคริลิก และสีน้ำมันบนผ้าใบ 92 X 117 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

SISTERS 1998
Acrylic on Paper, 56 X 76 cm.

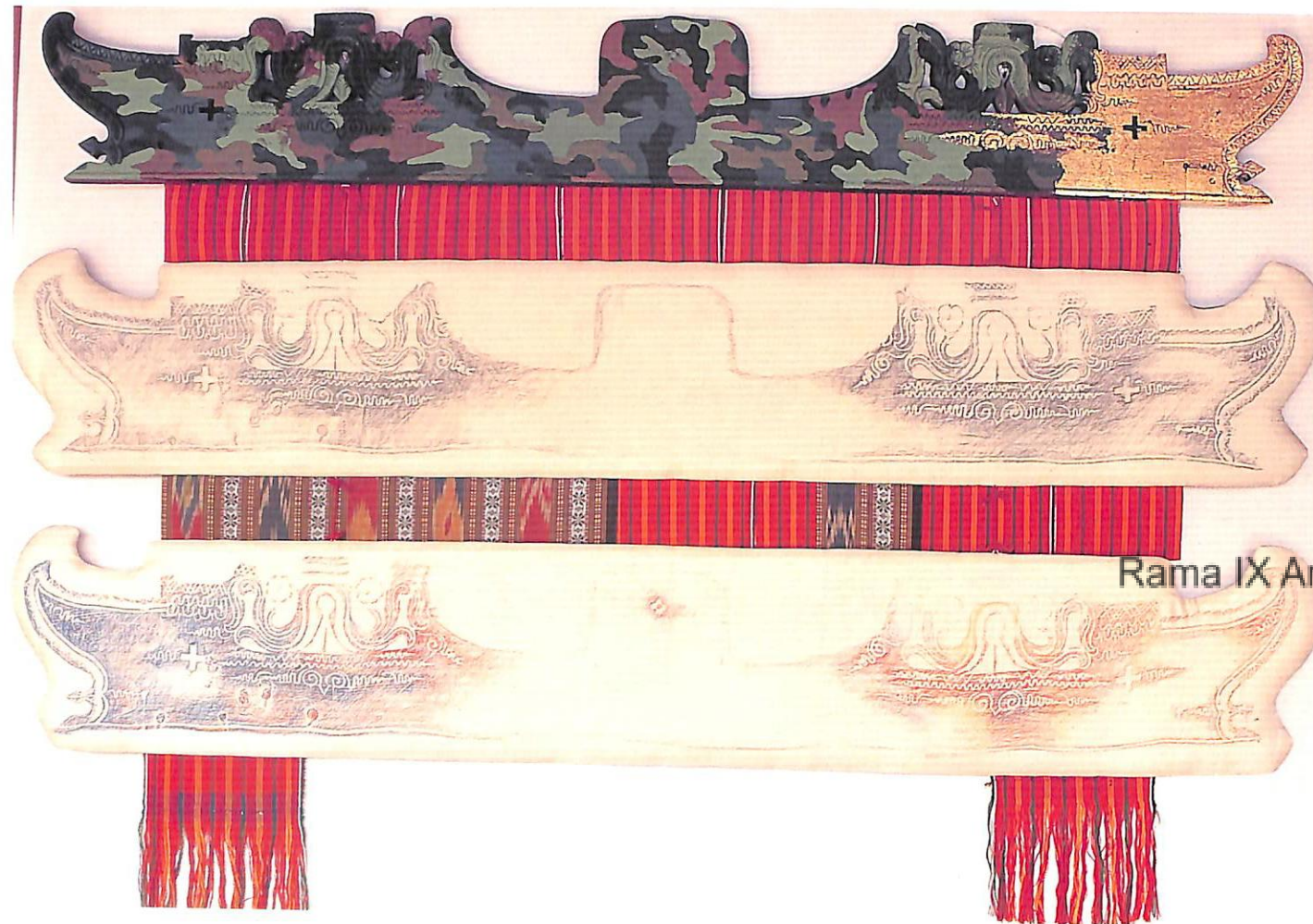
ไปอาบน้้า 2541
สีอะคริลิกบนกระดาษ 56 X 76 ซม.

MAE KHONG-NIGHT LIGHT 1998
Oil on Paper, 56 X 76 cm.

คืนแรกที่พักแบ่ง 2541
สีน้ำมันบนกระดาษ 56 X 76 ซม.

PASSAGE THROUGH WEST

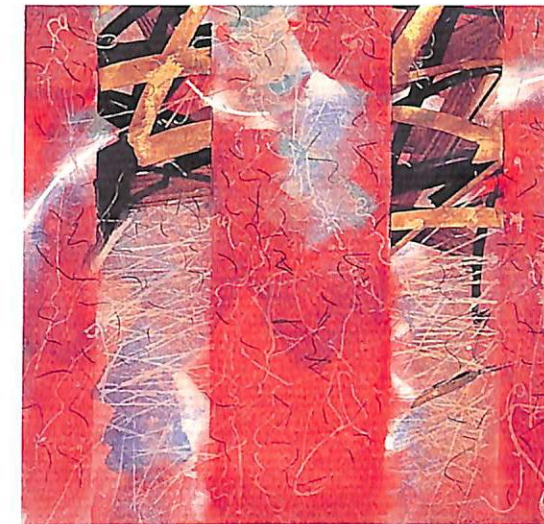

BURMESE LOOM 1999

Burmese Loom Objects, Silk Rubbings, 105 X 150 cm.

Rama IX Art Museum Foundation

พรากกาย-ลายประจักษ์ 2542
พื้พม่า ผ้าไหมผืนดินสอ 105 X 150 ซม.

INTERNAL RHYMES #10 1987

Oil on Paper, 50 X 50 cm.

สัมผัสใน 10 2530

สีน้ำมันบนกระดาษ 50 X 50 ซม.

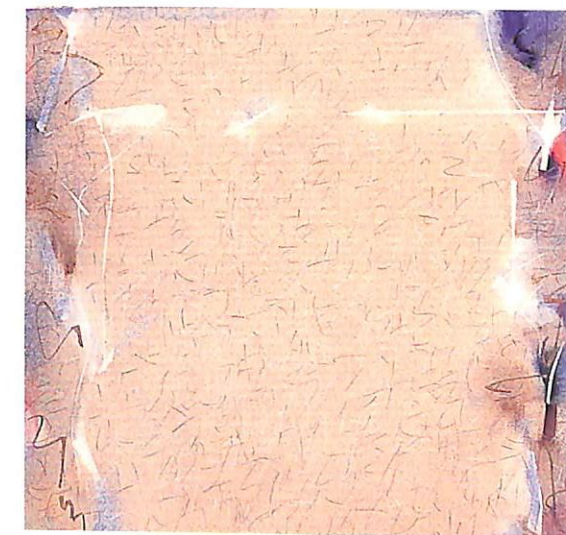

INTERNAL RHYMES #11 1987

Oil on Paper, 50 X 50 cm.

สัมผัสใน 11 2530

สีน้ำมันบนกระดาษ 50 X 50 ซม.

PERIPHERAL PATCHES 1987

Oil on Paper, 50 X 50 cm.

เคลื่อนไหวชายขอบ 2530

สีน้ำมันบนกระดาษ 50 X 50 ซม.

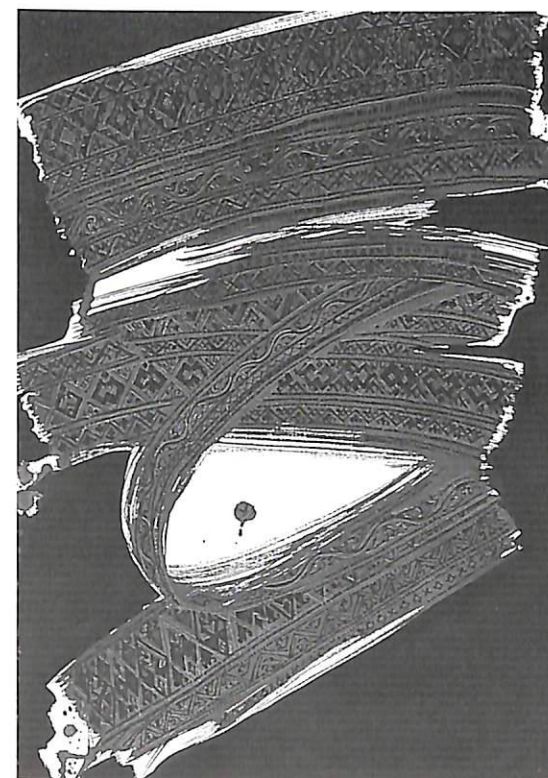
CANADIAN MAPLES 1993
Pastel on Paper, 56 X 76 cm.

ลมโหวใบเมเปิ้ล 2536
สีชอล์กบนกระดาษ 56 X 76 ซม.

SOUTHERN WIND OF TENNESSEE 1994
Oil on Canvas, 122 X 182 cm.

ตามลมใต้ เทนเนสซี 2537
สีน้ำมันบนผ้าใบ 122 X 182 ซม.

OXYMORON I 1999
Acrylic on Paper, 76 X 56 cm.
ต่างลายในวิถีเดียว 1 2542
สีอะคริลิกบนกระดาษ 76 X 56 ซม.

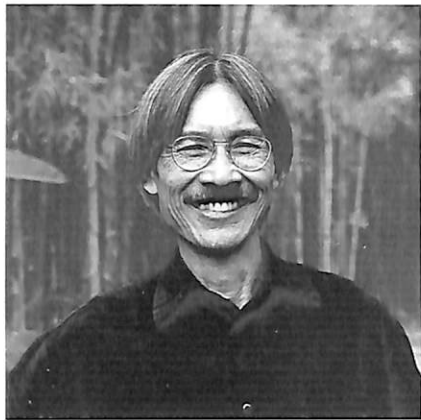

OXYMORON II 1999
Acrylic on Paper, 76 X 56 cm.
ต่างลายในวิถีเดียว 2 2542
สีอะคริลิกบนกระดาษ 76 X 56 ซม.

OXYMORON III 1999
Acrylic on Paper, 76 X 56 cm.
ต่างลายในวิถีเดียว 3 2542
สีอะคริลิกบนกระดาษ 76 X 56 ซม.

Rama IX Art Museum Foundation

WATTANA WATTANAPUN

EDUCATION

THE RHODE ISLAND SCHOOL OF DESIGN

Providence, Rhode Island
Master of Art Education, May 1976

THE UNIVERSITY OF FINE ARTS

(Silpakorn University) Bangkok, Thailand
B.F.A. in Painting, 1968

TEACHING
EXPERIENCES

CHIANG MAI UNIVERSITY, Chiang Mai, Thailand

Faculty of Fine Arts : Instructor, Teaching of Painting and Composition,
Critiquing of students' work,
October 1986 to Present

SIMON FRASER UNIVERSITY, British Columbia, Canada

Visiting Professor of Arts, Teaching Art and Society in South East Asia,
May to August 1996

WATKINS INSTITUTE, Nashville, Tennessee

Part-time Instructor, Painting and Drawing, 1990 to 1993

PRATT FINE ARTS CENTER, Seattle, Washington

Part-time Instructor, Painting and Drawing, 1982 to 1988

HAVERFORD COLLEGE, Haverford, Pennsylvania

Visiting Professor of Art, Visiting Artist: July 1979 to June 1981
Teaching Courses in Drawing, Asian Design, and Painting

RHODE ISLAND SCHOOL OF DESIGN, Providence, Rhode Island

Visiting Professor of Art History, Teaching the Art of Thailand,
January to June 1976

OBERLIN COLLEGE, Oberlin, Ohio

Visiting Professor, Teaching the Art of Thailand,
September 1974 to June 1975

Faculty of Fine Arts
Chiang Mai University
Chiang Mai 50200
Thailand

100/1 Soi Wat U-Mong
Sutep Road, Moo10
Chiang Mai 50200

Thailand Tel (053) 278-747

E-MAIL : bupa @ cmu.chiangmai.ac. th

HONORS AND
AWARDS

- 1990 : Purchase Award in Painting, Tennessee
All-State Art Competition, Nashville, Tennessee
- 1989 : First Prize in Painting, Tennessee All-State Art Competition,
Nashville, Tennessee
- 1987 : First Prize in Painting, Mercer Island Arts Competition,
Mercer Island, Washington
- 1981 : First and Second Prizes in Drawing and Painting, Mercer Island Arts
Competition, Mercer Island, Washington
Visiting Artist: University of California, Berkeley, March to July 1989

Margaret Gest Program for the Cross Cultural Study of
Religion, Haverford College, July 1979 to June 1981

Awarded a \$2,000 grant by the Chiang Mai University Research Council to
conduct a research on the Folk Arts in Northern Thailand, 1977 to 1979 and
an \$8,000 grant in 1993 to 1995 by the same funder to conduct the
follow-up study

Assistant Director of Rhode School of Design Junior School, a year-long
program of art classes for secondary school students in the Providence
area, 1975 to 1976

Awarded on Oberlin Shanti Memorial Association Fellowship for
the position of visiting Professor of Art History, 1974 to 1975

Rama IX Art Museum Foundation

LECTURES

University of California, Berkeley
University of Oregon
Northern Illinois University
University of Washington
The Philadelphia Museum of Art
The Siam Society, Bangkok, Thailand
Swartmore College, Pennsylvania
Denison University, Ohio
Oberlin College, Ohio

COLLECTIONS

Bank of America, Haverford College, Oberlin College, Hilton Hotels, Hope Consulting,
Seltzer, Caplan, Watkins, McMahon, Williams Plaza, Management Analysis, Megatek,
Sheraton Hotels, Nissan National headquarters, Safeco Corporation, and Goethe Institute

THEATER

- 1984 : Artist Director of Prah Sang-Iphengie, a contemporary theater production
performed in Bangkok, Thailand; sponsored by the Goethe Institute
- 1989 : Set-Designer of a contemporary theater performed in Bangkok;
sponsored by IBM Corporation

BOOKS AND ARTICLES

The Folk Arts of Northern Thailand
Contents include surveys, essays, and photographs, 1979

Articles on art and education in various publications in Thailand, including the Chiang Mai University Journal and the Social Science Review, a National Journal

SOLO EXHIBITIONS

- 1993 Watkins Institute, Nashville
- 1991 Vanderbilt Fine Art Gallery, Nashville
- 1990 The Parthenon Gallery, Nashville
- 1989 British Council, Bangkok
- 1987 Lynn McAlister Gallery, Seattle
- 1986 Robertson Gallery, Beverly Hills Riggs Galleries, Lajolla
Lynn McAlister Gallery, Seattle
- 1985 Riggs Galleries, San Diego
- 1984 Haverford College, Pennsylvania
- 1983 Francine Seders Gallery, Seattle Riggs Galleries, San Diego
- 1982 Northern Illinois University
Riggs Galleries, San Diego
- 1981 China Coast Gallery, Washington, DC
Haverford College, Pennsylvania
Riggs Galleries, San Diego
- 1976 International House, Providence

GROUP EXHIBITIONS

- 1995 Chiang Mai Social Installation
Art Exhibition and Academic Works, Chiang Mai University and
Hue University Faculty Show, The National Gallery, Bangkok
Lanna Artists Group Show, KAD Gallery, Chiang Mai
- 1993 Cheekwood National Contemporary Painting Competiton, Nashville
National Cultural Center, Bangkok, Thailand
The Bowers Museum, Sante Ana
- 1992 The Burke Museum, University of Washington, Seattle Art Museum,
Arizona State University
Elvehjem Museum of Art, University of Wisconsin, Madison
- 1991 Lowie Museum, University of Califomia, berkeley
- 1990 Tennessee All-State Art Exhibition, Nashville
- 1989 Tennessee All-State Art Exhibition, Nashville
Watkins Institute, Nashville
- 1988 USIS, Chiang Mai, Thailand
Faculty of Fine Arts, Chiang Mai University, Thailand
- 1987 Mercer Island Art Fair, Mercer Island
- 1986 Pacific Northwest Arts and Crafts Fair
- 1985 Nimbus Gallery, Dallas Tacoma Arts Commission, Tacoma
- 1984 Francine Seders Gallery, Seattle
Western Washington University
Gallery II West, Utah
Greenwood Gallery, Seattle
- 1983 Pratt Fine Arts Center, Seattle
- 1982 Seattle Art Museum Rentaloft Gallery
- 1979 German Culture Institute, Bangkok
- 1976 List Art Building, Brown University
Woods-Gerry Gallery, Rhode Island School of Design

DOUBLE BLIND II 1999
Acrylic on Bamboo Blinds, 158 X 160 cm.

สองม่านบังตา 2 2542
สื่อผสม 158 X 160 ซม.